

Sygn. akt II K 575/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Grażyna Drobińska

Protokolant: sekr. sąd. Paulina Feder

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach 21.03.2018r., 24.05.2018r., 26.07.2018r., 4.10.2018r. 29.11.2018r. i 13.12.2018r. sprawy

Ł. S. (S.)

s. K. i L. z domu H. ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 09 lipca 2017r. w miejscowości C. umyślnie dokonał uszkodzenia samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że uderzył pięścią w pokrywą bagażnika samochodu, powodując jej wgniecenie, czym spowodował straty w kwocie 2.000 złotych na szkodę M. M. (1)

tj. o czyn z art. 288§1 kk

orzeka

- oskarżonego **Ł. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że wartość szkody wyniosła 1.686,83 zł tj. przestępstwa z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 37 a kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności,
- na podstawie art. 34 § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego w czasie trwania kary do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,
- na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1.686,83 (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt sześć 83/100) złotych na rzecz pokrzywdzonego M. M. (1),
- zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 575/17

UZASADNIENIE

Oskarżony jest byłym mężem P. M.. Z tego związku mają córkę M.. W dniu 9 lipca 2017 roku oskarżony opiekował się córką w miejscowości C.. Z uwagi na prośbę M., jej matka P. M., ojczym M. M. (1) i wujek B. Z. udali się do C. po dziewczynkę (okoliczności bezsporne).

M. M. (1) pojechał do tej miejscowości samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) i zaparkował przed posesją Ł. S.. Na miejscu P. M. zaprowadziła córkę do samochodu. Wtedy pojawił się również Ł. S., który nie był zadowolony z zaistniałej sytuacji, uderzył pięścią w pokrywą bagażnika wymienionego samochodu. Uderzenie to spowodowało wgniecenie pokrywy. W ten sposób oskarżony spowodował straty w kwocie 1.686,83 zł na szkodę M. M. (1) (zeznania

M. M. (1) k.4-4v,53v,108v-109v, P. M. k.25v,109v-110, B. Z. k.28v,110v, D. P. k.31v,117-117v, opinia biegłego P. A. k.123-125,135-135v,169-174).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dowody, a także zeznania Z. R. (k.116-116v), R. S. (k.116v-117) oraz protokół z przebiegu badania trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k.2), protokół oględzin rzeczy ze zdjęciami (k.9-16), kopia ugody (k.41), karta karna (k.67,167), kopia dokumentacji ubezpieczyciela (k.136-163).

Oskarżony Ł. S. w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie oświadczył, że nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.62-62v,108-108v). Wskazał, że samochód został uszkodzony podczas bójki, gdy zaatakował go D. P.. Podał też, że kiedy odprowadzał byłą żonę oraz córkę do samochodu był raczej spokojny. Wtedy został uderzony i poleciał na samochód. Następnie został skopany za tym pojazdem. Przyznał również, że może tak było, że uderzył ręką w tylną klapę i jeszcze głową.

Sąd Rejonowy nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie przebiegu zdarzenia i mechanizmu powstania uszkodzeń w pojeździe pokrzywdzonego. Wersja wydarzeń przedstawiona przez oskarżonego jest niewiarygodna w świetle materiału dowodowego zgromadzonego niniejszej sprawie.

Pokrzywdzony M. M. (1) (k.4-4v,53v,108v-109v) zeznał jasno, że oskarżony stanął z tyłu przy klapie i uderzył pięścią w tył klapy. Potem rzucił się na świadka i uderzył. Wskazał, że nie reagował na zaczepki oskarżonego.

Przedstawioną przez świadka wersję wydarzeń potwierdziła jego żona P. M. (k.25v,109v-110). Dodatkowo wskazała, że kiedy weszła po córkę do domu oskarżonego, to było tam jeszcze dwóch mężczyzn oraz kobieta. Oni spożywali alkohol. Wtedy zabrała córkę i jej rzeczy. Świadek zeznała, że oskarżony szedł za nimi i wiedziała, że dojdzie do awantury. Wtedy dwóch mężczyzn zaatakowało pokrzywdzonego, a wujek świadka ich uspokajał. Potem oskarżony podszedł i uderzył pięścią w tył klapy.

Przy ocenie powyższych zeznań Sąd Rejonowy miał na względzie fakt, że wymienieni świadkowie pozostają z oskarżonym w sytuacji konfliktowej i mogą mieć interes w składaniu zeznań obciążających Ł. S.. Jednak zeznania wymienionych osób są szczerze, konsekwentne i zgodne z treścią opinii biegłego P. A..

Dodatkowo wskazać należy, że mechanizm powstania uszkodzenia pojazdu wskazany przez Państwo M. został również potwierdzony przez zeznania pozostałych osób przybyłych na miejsce tj. B. Z. (k.28v,110v), D. P. (k.31v,117-117v), M. B. (k.34v,118-118v), R. K. (k.49v,118v-119).

Świadek Z. przyjechał na miejsce, żeby wesprzeć matkę dziecka i również widział moment uszkodzenia pojazdu. D. P. przyjechał na miejsce na prośbę krewnej P. M.. Wtedy z relacji dowiedział się, że doszło do uszkodzenia pojazdu.

Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, ponieważ są one jasne i konsekwentne.

W sprawie złożyła również zeznania M. B., która była gościem oskarżonego. Zeznała, że zobaczyła zamaskowanych mężczyzn. Doszło do szarpaniny, jak również uderzeń oskarżonego. Wyjaśniła również, że nie widziała, aby oskarżony uszkodził samochód pokrzywdzonego, bo wtedy była w domu. Słyszała tylko tę informację od męża P..

R. K. stwierdził w swoich zeznaniach, że został pobity przez nieznaną mu mężczyznę. Wcześniej spożywał alkohol w domu oskarżonego. Nie widział faktu uszkodzenia samochodu, wyszedł gdy usłyszał hałas.

W ocenie Sądu Rejonowego zeznania M. B. i R. K. zasługują na przymiot wiarygodności. Wypowiedzi tych osób w zakresie sposobu powstania uszkodzeń pojazdu polegają na prawdzie. Pozostałe okoliczności również zasadniczo korelują z wypowiedziami pozostałych osób.

Na miejsce zdarzenia przyjechał policyjny w składzie: Z. R. (k.116-116v) i R. S. (k.116v-117). Sąd Rejonowy przesłuchał świadków na rozprawie i wówczas również potwierdzili oni fakt wgniecenia klapy samochodowej.

Sąd dał wiarę zeznaniom wymienionych świadków. Przytoczyli oni jedynie okoliczności zapamiętane przez nich z przeprowadzonej interwencji. Nie byli też w żaden sposób zainteresowani wynikiem toczącego się postępowania.

Do sprawy została sporządzona opinia przez biegłego rzeczoznawcę samochodowego P. A. (k.123-125,135-135v). Biegły zarówno w swojej opinii, jak również zeznaniach złożonych na rozprawie wskazał jasno, że uszkodzenie pokrywy silnika samochodu F. mogło powstać w okolicznościach podawanych przez pokrzywdzonego. Wskazał również, że koszt naprawy wymienionego pojazdu wynosi 1.686,83 zł (k.169-174).

Sąd Rejonowy uwzględnił powyższe opinie biegłego przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. W ocenie Sądu, analiza biegłego i jego wnioski są jasne, logiczne i nie zawierają sprzeczności.

Wobec braku podstaw do kwestionowania Sąd uznał też za wiarygodne pozostałe dowody zgromadzone w sprawie tj.: protokół z przebiegu badania trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k.2), protokół oględzin rzeczy ze zdjęciami (k.9-16), kopia ugody (k.41), karta karna (k.67,167), kopia dokumentacji ubezpieczyciela (k.136-163).

W tym stanie sprawy wina oskarżonego Ł. S. nie budziła wątpliwości Sądu Rejonowego i polegał na tym, że w dniu 9 lipca 2017 roku w miejscowości C. umyślnie dokonał uszkodzenia samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) w ten sposób, że uderzył pięścią w pokrywę bagażnika samochodu, powodując jej wgniecenie, czym spowodował straty w kwocie 1.686,83 zł na szkodę M. M. (1). Swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art.288§1 kk.

Przy dokonywaniu oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd kierował się tym, że ocena każdego dowodu, również z wyjaśnień oskarżonego, jako pozostawiona sądowi orzekającemu, musi być dokonywana z przekonaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu. Dopiero, kiedy przeprowadzone dowody, ich ocena i wyprowadzone z nich wnioski, obalą owo przekonanie- można ferować wyrok skazujący. Stanowisko takie ma swoje uargumentowanie w treści art.5§1 kpk w związku z art.7 kpk, jako że przepisy tej ustawy uznają jedynie zasadę swobodnej oceny dowodów, będącej efektem rozważań całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz nie różnicują dowodów od tego, w jakiej fazie postępowania i od kogo zostały pozyskane (wyrok S.A. w Lublinie z dnia 29.04.2009 r., II AKa 63/09).

Przy analizie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę, że art. 288§1 kk jest przestępstwem umyślnym polegającym na niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona zarzucanego mu przestępstwa. Ł. S. bez wątpienia w sposób celowy uderzył pięścią w pokrywę silnika wiedząc, że może ją uszkodzić. Na powyższe okoliczności wskazują wprost zeznania przesłuchanych w toku postępowania świadków, które omówiono powyżej, a także wnioski zawarte w opinii biegłego P. A.. Zdaniem Sądu Rejonowego, oskarżony działał z pełnym rozeznanieniem. Sąd dokonał również uszczegółowienia kwoty szkody M. M. (1) uwagi na wyliczenia dokonane przez biegłego rzeczoznawcę.

Sąd Rejonowy, na podstawie art.288§1 kk przy zastosowaniu art.37a kk skazał oskarżonego na karę 3 miesięcy ograniczenia wolności. Na podstawie art.34§1a pkt.1 kk i art.35§1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie. Na podstawie art.46§1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. M. (1) kwoty 1.686,83 zł.

W przypadku oskarżonego Sąd potraktował jako okoliczność łagodzącą fakt, że oskarżony dotychczas nie był karany sądowo. Jest osobą młodą. Ma 35 lat. Jest rozwodnikiem. Ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Obecnie jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. W związku z powyższym Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony zasługuje na zastosowanie wobec jego osoby kary łagodniejszego rodzaju w postaci kary ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu pracy społecznie użytecznej.

W ocenie Sądu tylko wymierzona kara wpłynie na oskarżonego wychowawczo i zapobiegnie powrotowi do popełniania przestępstw, zaspokoi również społeczne poczucie sprawiedliwości.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk. Oskarżony nie otrzymuje zasiłku dla bezrobotnych, a jest zobowiązany do płacenia rat alimentacyjnych. Sąd Rejonowy uznał, że uiszczenie przez niego kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe.

SSR Grażyna Drobińska